

foreslaaet under Nr. 10 til Forslagets § 10, 2det Stykke. Bestemmelsen i Forslaget har til Djemed at udvikle nærmere den i Lov af 29de Decbr. 1857 § 18 indeholdte Regel om, at en Forfatter, der har overdraget en anden udelukkende Ret til Opførelse, skal have Ret til at overdrage andre Opførelsesret, naar Værket ikke i 5 Aar har været bragt til offentlig Opførelse af Erhververen. Udvalget har ikke noget væsentligt at indvende mod Realiteten af det foreslaaede, men finder dog, at Reglerne ere blebne noget mere udviklede end nødvendigt for at naa det Djemed, som tilsigtes, nemlig at finde den passende Grænse mellem Erhververens Ret paa den ene Side og Forfatterens Interesse i at se sit Vært opført. Efter Forslaget vil Forfatterens Ret til efter de 5 Aars Forløb paa anden Maade at foranstalte Værket opført eller udført, mistes, naar Erhververen underretter ham om, at han agter at opføre det og virkeliggør det inden 1 Aar, uden at der er sat anden Tidsgrense for saadan Underretning end den, at den kun kan gives een Gang, og at den kan fremskyndes ved en Opfordring fra Forfatterens Side, der følges af virkelig Opførelse inden 1 Aar. Efter Udvalgets Vædringsforslag vil det staa i Forfatterens Magt at hidføre mere ubetingede Virkninger af Erhververens Passivitet, medens paa den anden Side de 5 Aars Ventetid for Forfatteren forlænges med mindst et Aar. Udvalget er af den Mening, at der paa denne Maade vil drages en Grænse mellem de forskellige Interesser, som er ikke mindre ligelig end efter Forslaget, og at der ikke vindes en større Klarhed over Grænsen mellem de gensidige Rettigheder.

De i Forslagets 3de Kapitel indeholdte Regler indeholde ikke principielle Afvigelser fra den gældende Ret. For saa vidt de dog paa flere Punktter fuldstændiggøre dem eller give Tanken i dem et nøjagtigere Udtryk, har Udvalget i det hele hert kun kunnet finde virkelige Forbedringer, og de faa Vædringer, som foreslaas, ere af væsentlig reaktionel Karakter. Det anses jaaledes korrektere efter den i Forslaget fulgte Terminologi i § 13, 1te Linie, at sætte „Offentliggørelse“ i Stedet for „Gengivelse“ (Vædringsforslag Nr. 13). Vædringsforslaget Nr. 14 tilsigter at hæve den Uffikserhed i Grænsen, som Begrebet „den elementære Undervisning“ kan medføre, ved at indskyde som Hovedeksempel herpaa „til Skolebrug“. Vædringen Nr. 15 er rent sproglig. Vædringen Nr. 16 til Forslagets § 17 tilsigter at affære al Tvivl om, at Indsigelsforbuddet kun er afhængigt af den faktiske Konflikt med en ved dansk Lov hjemlet Eneret, og ikke er afhængigt af, at

Værket ogsaa nyder Beskyttelse i den fremmede Stat ifølge Overenskomst.

Udvalget har ikke villet foreslaa yderligere Tilføjelser til § 14 om visse tilladte Benyttelser, da det dog ikke er Meningen i saa Henseende at give udtømmende Bestemmelser om, hvilke Benyttelser der ere tilladte. Regelen skal kun afgøre visse Tilfælde, hvor Grænsen har frembudt og med Grund kan frembyde Tvivl. I øvrigt er det den almindelige Regel i § 13, hvortil der maa henvises, og som bliver afgørende. Udvalget finder Anledning til at bemærke, at denne Regel ikke forandrer den Stilling, som efter den nuværende Ret maa antages at gælde for Afgangen til at referere Foredrag m. m.

Bestemmelserne i Forslagets fjerde Kapitel om Forfatterrettens Ophør tiltræder Udvalget i det hele. En Vædring af Betydning foreslaar man kun ved § 24, nemlig at Oplæsning uden dramatisk Udstyr af et i Trykken udgivet Værk skal være tilladt allerede, naar 3 Aar ere forløbne efter Udløbet af det Aar, i hvilket Værket først er udfømt, medens Forslaget først lader Tilladelsen indtræde efter 5 Aars Forløb. Selvfølgelig er der her Tale om et Skøn; men Udvalget har ment, at Forfatterens økonomiske Interesse i Reglen tør anses fyldestgjort, naar de første 3 Aar forbeholdes ham, medens den almene Interesse lider eller kan lide desmere, jo længere Afgang til Oplæsning er forbudt. Dette Forbud bør derfor ikke udstrækkes længere end nødvendigt for den Forfatterinteresse, der ved denne Bestemmelse vil faa et hidtil saubnet Værn.

I øvrigt finder man med Hensyn til Realiteten af de foreslaaede Bestemmelser kun Anledning til at bemærke, at man fuldt ud billigter Regelen i § 26, der afværger en Ubillighed, som den gældende Ret, til § 25 svarende, Regel efter Bogstaven vil medføre. Større Betænklighed har der i Udvalget været udtalt med Hensyn til Reglen i § 27, men man har dog ment at kunne slutte sig til denne næppe i andre Love kendte Ret for Forfattere til at kunne standse videre Udbredelse af een Gang udgivne Værker, idet der synes sat tilstrækkeligt Værn imod Bestemmelsens Misbrug.

Af de Vædringer, Udvalget foreslaar til dette Kapitel, er den under Nr. 17 (til § 21) kun en forandret Redaktion, der sigter til at fjerne en Uklarhed, som Ordene „det samme“ i Paragraffens sidste Linie volde. Vædringen under Nr. 19 udsletter nogle overflødige Ord i § 25. Vædringen under Nr. 20 til samme Paragraf sigter til at sætte Bestemmelsens Benyttelse, naar Værket